

[Økonomiministeren.]

og særligt i Norden som følge af udvidelsesforhandlingerne med fællesmarkedet. Det er ikke let at give noget helt bindende svar på det spørgsmål eller nogen helt sikker vurdering af det spørgsmål, allerede fordi de lande, der ikke søger om egentligt medlemskab, endnu ikke har haft deres første møde med De europæiske Fællesskaber. De har endnu ikke gjort det klart, hvilken form for tilslutning til et udvidet europæisk fællesskab de hver for sig forestiller sig, men de seks fællesmarkedslande har jo erklæret, at de var villige til at diskutere de andre EFTA-landes forhold til et udvidet fællesmarked, og den enighed, der er inden for EFTA-landenes kreds om, at man vil bevare den toldfrihed, man har opnået, er vel tegn på, at der er en udbredt europæisk vilje til at søge løsninger, som kan opfylde denne målsætning.

Det sidste spørgsmål drejede sig om koordineringen mellem de nordiske lande i den forhandlingsfase over for fællesmarkedet, vi nu står i. Den koordinering, som planlægges, drejer sig om 3 kategorier af spørgsmål: handlingsproblemerne, de spørgsmål, vi skal have opklaret i samtaler med Fællesskaberne med henblik på lovtilpasning o. lign. og endelig vores interne forberedelse af lovtilpasningen.

Med hensyn til forhandlingsproblemerne er det, som også hr. Per Hækkerup sagde, et faktum, at de nordiske lande har hver sine særlige problemer, som vi hver især må varetage, allerede fordi vi ikke søger om nøjagtigt det samme i forhold til fællesmarkedet, og det har da derfor heller aldrig været eller kunnet være tanken, at man skulle søge at nå frem til egentlig fælles standpunkter i noget større omfang. Det, man kan gøre, er at drage omsorg for, at man ikke kommer til at modvirke opnåelsen af løsninger, som de andre nordiske lande måtte være interesseret i. Det forudsætter, at man ganske nøje ved, hvilke problemer hvert af de andre lande har, og hvilke synspunkter de ønsker at fremføre, og det er først og fremmest det, bestræbelserne for en koordinering går ud på. Jeg er enig med hr. Per Hækkerup i, at man naturligvis må sikre sig, at det enkelte nordiske land må bevare den fornødne bevægelsesfrihed med hensyn til sine særlige interesser.

Hvad opklaringsspørgsmålene angår, er det for en stor del de samme spørgsmål, Danmark, Norge og Sverige vil stille, og derfor er det naturligt, at de drøftes på nordisk basis, inden de drøftes i Bruxelles.

Hvad endelig lovtilpasningen angår, så ligger lovgivningen i de nordiske lande på en række områder nær op ad hinanden, og derfor er der enighed om, at det kan vise sig at være meget nyttigt, at de nordiske landes eksperter drøfter, hvordan man på den mest hensigtsmæssige måde kan gennemføre en tilpasning til fællesmarkedets regler på disse forskellige felter.

Ministeren for Grønland (A. C. Norman): Det er enkelte bemærkninger fra de to ærede grønlandske medlemmer, der foranledigede mig til at tage ordet, idet der er stillet ganske bestemte, konkrete spørgsmål til mig. Det glædede mig, at det ærede medlem hr. Knud Hertling stadig bekræfter enigheden om målsætningen, også understreget nu af statsministeren, og jeg skal ikke bruge tiden til på dette sene tidspunkt at komme nærmere ind på Grønlandspolitikens principper.

Det ærede medlem hr. Knud Hertling beder mig om at konkretisere de ønsker, som vi jo deler, om færre udsendte, og jeg forstår udmærket, at der er en vis utålmodighed fra grønlandsk side for at få mere gang i den udvikling — det er der for den sags skyld da også i Danmark. Der er her tale om en ændring på lang sigt, og en del er i gang i den hensigt at komme målet nærmere, men jeg skal erindre om, at hensigten besværliggøres stadig af ønsker om nye stillingers oprettelse og besættelse. Jeg kan minde om, at jeg har godkendt de foranstaltninger, som Grønlandsrådet har udformet i 10 punkter, og som det ærede medlem kender, der netop tager sigte på at formindske antallet af udsendte og bidrage til, at flere grønlandere end hidtil kommer til at tage aktivt del i udviklingen.

Jeg kan nævne et par enkelte af punkterne, f. eks. oprettelse af arbejdsmarkedskontorer i de større byer, der skal ske i den takt, hvori egnet personale kan skaffes. Det er noget, der er i gang. Det indskærpes generelt GTO, at også inden for de tekniske områder, hermed ikke mindst i bygge- og anlægsvirksomheden, bør beskæftiges grøn-